

Когато разглеждаме историите за Исус в Евангелията, ние виждаме Отец. Исус казал на Филип: „Ако си видял мен, видял си Отец“ (Йоан 14:9). Има една важна история в Евангелията, която подчертава конкретен аспект от характера на нашия Баща, който често е разбран напълно погрешно. Исус прекарал почти цялата си служба в териториите на юдейския народ. В този рядък случай, Спасителят избрал да отиде в един езически регион на Финикия.

Дълбоко загнездили се гордост и предрасъдъци на Юдеите сковали сърцата на учениците и ги заслепявали за тяхното участие в националния грях на расизъм и духовно тесногърдие. Израил бил призван да бъде светлина за езичниците; но те превърнали тази привилегия в тъмнина чрез презиране на онеправданите им близки.

В този регион живеела една жена. Заедно с мнозина от нейното общество, тя чула за този юдейски учител, който можел да лекува хора. Дъщеря ѝ била „измъчвана от демон“ и напразно търсила помощта на нейните богове. Чудела се дали този юдейски учител може да ѝ помогне. Решила да пледира за своята кауза пред Исус, докато в същото време се съмнявала какво би могъл да направи този юдеин за нея. Сърдечният вик на тази бедна майка достигнал до ушите на Спасителя:

И ето, една ханаанка излезе от онези места и извика, като казваше: Смили се за мен, Господи, Сине Давидов! Дъщеря ми е лошо обсебена от демон. Матей 15:22

Сърцето на себепожертвувателния Божи Син било пълно със състрадание. Той дошъл в тази област специално, за да ѝ помогне. Това, което Исус направил по-късно, разкрива нещо много важно за характера на Бога.

Но Той не ѝ отговори нито дума. Матей 15:23

Неговата причина да го направи се изяснява веднага в следващото изречение:

Но Той не ѝ отговори нито дума. Учениците дойдоха и Му се молеха, като казаха: Отпрати я, защото вика след нас. Матей 15:23

Ако Исус би отговорил веднага на молбата ѝ, жестокостта на учениците нямало да се разкрие. Затова Спасителят замълчал, за да види как те ще отговорят. Те изтъквали Неговото мълчание като потвърждение на расисткия им предрасъдък. В същото време Неговото мълчание подложило на изпит съмненията на чужденката, относно юдейския Учител. Виждаме как действията на Исус са като огледало, разкриващо какво има в сърцата на тези, които са около Него.

Учениците се съпротивили на призива да носят своя личен кръст пред лицето на световното отхвърляне на Божия Син. Това ги заслепило за много неща, които Исус се опитвал да им каже. Тъй като, в това отношение, те били само слушатели на закона, това ги карало да възприемат Исус по следния начин:

Бъдете обаче изпълнители на словото, а не само слушатели, мамещи сами себе си. Защото, ако някой е слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото, понеже се оглежда и си отива, и веднага забравя какъв е бил. Яков 1:22-24

Учениците откликнали на Христовия призив за новото царство, но сърцата им не били подчинени нито на принципите на себеотричането, нито на отхвърлянето на любимия им Месия от техния народ. Това ги направило едни слушатели на закона, който идвал от устата на Исус. Когато Исус мълчал пред чужденката, те видели собственото си естествено лице в Него и изтъквали действието Му като расистка нетолерантност. Проектирали върху Него собствените си наклонности и желаниа. Резултатът от това бил да замолят Исус, пред бедната жена, да ѝ отпрати. Колко съкрушително трябва да е било за жената да ги чуе да говорят така! Скръбта за дъщеря ѝ сигурно е извирала от нея, когато се обърнала и чула Исус да казва:

А Той в отговор каза: Аз не съм изпратен при други, освен при загубените овце от израилевия дом. Матей 15:24

Този отговор изпитал всички, за да се види дали наистина слушат. Спасителят бил представен от Йоан Кръстител със следните думи:

Ето Божият Агнец, който взема греха на света! Йоан 1:29

Исус бил Спасител на целия свят, а не само за физическите юдеи. Терминът Израил се отнася за всички онези, които щели да приемат спасителния дар. Както и апостол Павел описва това по-късно:

Защото не е юдеин онзи, който е външно такъв, нито е обрязване онова, което е външно, на плътта; а юдеин е този, който е вътрешно такъв, и обрязване е това, което е на сърцето, в Духа, а не в буквата, чиято похвала не е от хората, а от Бога. Римляни 2:28-29

Идвайки при Исус, тази жена откликвала на призива на Духа. Разкрила, че наистина е от Израилевия дом. Не от плътския Израил, а от духовния Израил. Името *Израил* било дадено на Яков заради

побеждаващата вяра, която изявил, когато в своето отчаяние се борил с Ангела. Сега тази жена щяла да демонстрира, че действително е истински израилев победител.

А тя дойде, кланяше Му се и казваше: Господи, помогни ми! Матей 15:25

Вярата на жената не отстъпила. Тя устояла с вяра. Спасителят копнеел да ѝ помогне, но изпитът още не бил свършил:

Но Той отговори и каза: Не е хубаво да се вземе хляба на децата и да се хвърли на кученцата. Матей 15:26

Тук думата *но* не означава задължително, че Той се противопоставя на апела ѝ. Гръцката дума *де* може също да означава *и* под формата на едно продължение на мисълта. Исус сега искал от нея да реши дали наистина е израилтянка. Неговото изявление е оформено по такъв начин, че да изпита расисткия предрасъдък на учениците, а също и нейните собствени съмнения към този юдейски учител. Жената можела да каже: „Господи, аз съм едно от твоите деца и вярвам, че ще ми помогнеш.“ Това е най-висшият възможен отговор. Но отговорът ѝ е удивителен в това, че макар да наричала себе си куче, тя все още устоявала с вяра:

А тя каза: Да, Господи, но и кученцата ядат от трошите, които падат от трапезата на господарите им! Матей 15:27

Въпреки че си помислила, че Исус я нарича куче, тя все още продължавала да вярва, че Той ще ѝ помогне, превръщайки я в истинска побеждаваща израилтянка. Любовта на тази жена към нейната дъщеря и нейният отговор към привличането от Духа ѝ дали победата на вярата:

Тогава Исус в отговор ѝ каза: О, жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде, както искаш. И от онзи час дъщеря ѝ оздравя. Матей 15:28

Този отговор изобличил учениците. Те слушали думите на Исус с естествените си сърца и проектирали върху Него расисткия си предрасъдък. Когато Исус откликнал на молбата на жената, те били шокирани. Начинът, по който възприемали Исус, бил разклатен. В този момент те или са сметнали действията на Исус за тайна, или са започнали да поставят под съмнение своята расистка омраза.

В Писанията Исус има титлата *Мъдростта на Бога* (1 Кор. 1:24). Тази мъдрост, която идва от Неговия Баща, Му позволява да взаимодейства с човечеството и да разкрие какво има в сърцата им, без директна конфронтация. Тя само би произвела съпротива. Защо Исус просто не им казал: „Имате проблем с расистката омраза и трябва да го

превъзможете"? Това не би постигнало нищо. Вместо това, Иисус говорил по начин, който позволява на думите Му да действат като огледало и да разкрият какво има в сърцето.

Щом веднъж разберете този принцип, ще можете да четете Писанието като изпълнител на закона, а не просто като слушател, който вижда собственото си естествено лице. Испитът, който Иисус дал на учениците, стои пред всеки читател на Библията. В Писанието нещата са изразени по такъв начин, че да разкрият какво има в сърцето на читателя. Както учениците прочели в действията на Иисус собствения си расистки предрасъдък, мнозина прочитат в Библията едно описание на Бога чрез естественото човешко разбиране, вместо според истинския Божи характер. Следният текст звучи така, сякаш Бог забравя за Своя народ и му обръща гръб:

Като източния вятър ще ги разпръсна пред врага; с гръб, а не с лице ще ги погледна в деня на нещастieto им. Еремия 18:17

Ние използваме термина „обръщане на гръба“, за да покажем на хората, че ги отхвърляме. Забележете контекста на това, как Бог обръща гръба Си в този текст в Изход 33:22, 23:

И когато минава славата Ми, ще те поставя в една пукнатина на канарата и ще те прикрия с ръката Си, докато премина. После ще вдигна ръката Си и ще Ме видиш изотзад, но лицето Ми няма да се види.

В този контекст Бог показва гръба Си, за да защити Мойсей от пълната слава на Своя характер. Любовта на Бога към Неговите деца е толкова велика, толкова неегоистична и грижовна, че, когато един грешник я види напълно, това веднага докарва смазващо чувство на вина и самоосъждане. Израил забравил Господ и се обърнал към други пътища. Господ скрил славата Си и обърнал гръб, за да не бъдат напълно унищожени. Обърнал също гръба Си, за да не могат да виждат Неговото страдание и мъка, когато гледа как децата Му жънат онова, което са посели. „Гръба си дадох на бячите...“ Исая 50:6

Действията на Израил нанявали нашия Спасител. Тяхното идолопоклонство много Го наранило. "Бъв всичките им скърби Той скърбеше и ги взе и ги носи през всички древни дни." (Исая 63:9). Така Той дал гръба Си на бичуването им. От тази фраза може да се разбере, че Господ е наняван за престъпленията на Неговия народ при отхвърлянето Му от тях, а също и защитаването на Неговия народ от пълната слава на Неговия характер, така че да не бъдат напълно смазани от вината си. Естественото сърце ще прочете този текст така, сякаш Бог просто е отхвърлил Своя народ, защото едно човешко същество би реагирало точно по този начин. Когато четем Библията по естествен начин, ние разбираме точно това. За щастие, Божиите мисли не са като нашите мисли (Исая 55:8, 9).

Когато четем Библията, Иисус ни докосва със Своята нежност, кротост и доброта. Но веднъж, когато една жена дошла при Него, и Го помолила да излекува дъщеря ѝ, за разлика от други случаи, при които хората молели за помощ, Той казва следното:

„Не е хубаво да се вземе хлябът на децата и да се хвърли на кученцата.“

Матей 15:26

Това ни шокира. Наистина ли Иисус нарича тази жена куче?! Фактът, че тази реакция на Иисус изглежда толкова различно от това, което е Той, означава, че тази история трябва да бъде изучавана по-задълбочено.

Вие прочетохте съкратена извадка от книгата на Ейдриън Ибънс *Агапе: Едно откровение за любящия характер на Отец.*

Свалете цялата книга **БЕЗПЛАТНО** от:
fatheroflove-bulgaria.com

Цитатите от Библията са от версията *Верен*. Copyright © 2010.

Всички права запазени. Изображение на корицата:

Александър Накич—iStockphoto.com

